LIBRIS | We know books

Bogdan O. Popescu

Cartea Războiului

însoțită de 12 desene de Mihai Zgondoiu

Editura Vellant, 2022

LIBRIS We know books

tăbliţa întâi	4
bibliotecara din ninive	5—6
dragostea în vremea corona	7
crima minimă	8
s-a prăbuşit ziua	9
de apus	10
timpul	11
deja toamnă	12
tăbliţa a doua	13
eu şi fluviul meu	14-15
de fiecare dată vine iarna	16
jurământul soldatului	17
sarah	18
ce rămâne din noi până la sfârşit	19
întoarcerea	20
tranşee	21-22
tăbliţa a treia	23
gândacii soldatului	24
noapte în cimitirul soldaţilor	25
tu, giuvaer mic	26
bine	27
o fotografie de război	28
foarte lung	29
scaunele	30
tăbliţa a patra	31
blitzkrieg	32
piatra se îmbrăca	33
cu mine	34
o sută de tancuri	35
sclava zeiţei ishtar	36
un gândac	37
pisica verde	38
tăbliţa a cincea	39
la fiicele plăcerii din uruk	40
durerile se prefac în paşi	41
bomba pis-pis	42
buricul lumii	43
poeme bio	44
scrisoare	45
iubirea	46
tăbliţa a şasea	47
ordo	48
cucerire	49
nebunia	50
închisoare	51
eu nu îmi aduc aminte	52
poemele mele superbe, strălucitoare	53-54
sfârşit de sezon	55
tăbliţa a şaptea	56
galop	57
soldatul prematur	58
frumuseţea va bântui lumea	59
cuminte	60
pace	61
îngerul nu poate fi refuzat	62
poemul înghiţit	63
tăbliţa a opta	64
poeţii din uruk	65
partea cealaltă	66
ne luptăm	67

cuprins

LIBRIS We know books

cine vine la mine 68
iată-mă (here I am) 69
poetul la masa de scris 70
soldatul și iubita lui 71
tăbliță a noua 72
șotron 73-74
prima linie 75
pe front 76
câmpul de luptă 77
pe bandă 78
eu stau aici 79
unu la unu 80-81
tăbliță a zecea 82
pe lângă front 83
cald 84
unul dintre nou-născuți își amintea 85
domiciliu obligatoriu 86
moartea soldatului 87
primul război 88
ura ta 89
tăbliță a unsprezecea 90
cadeți 91
război pe masă 92
ne batem cu bulgări 93
docteur justice 94
acasă, pe străzi, în București 95
te va lăsa 96
în vara asta 97
tăbliță a douăsprezecea 98
templul 99
în toate orașele cucerite apare un șir de femei cu flori 100
să ne-amintim acum de cei ce mor 101
vine iarna 102
viața vrabie 103
a trecut o pisică 104
ce minune 105

cuprins

LIBRIS We know books

bibliotecara din ninive

a stivuit cele douăsprezece tăbliţe ale mele, una câte una, pe măsură ce au fost gata
într-o cămăruţă de la răsărit, le-a citit pe toate, am fost vizitat de chipul ei ars şi frumos
am văzut din modul în care apuca, cu degetele bronzate şi agile, fiecare tăbliţă şi trăgea cu ochiul
am înţeles din cum îmi dădea bineţe, chiar dacă regele o rugase să mă primească.
mai erau şase veacuri şi Iisus avea să se nască
ea ştia, plângea, râdea, citea...

tăbliţele de piatră erau grele, bibliotecara le ridica, le aşeza, le citea în fiecare zi
în copilărie se antrenase cu soldaţii, mai târziu lucrase la o moară
care măcinase porumb, grâu, secară
şi dorinţele regelui.
era cea mai credincioasă şi cea mai puternică, muşchii braţelor ei puteau îndeplini dorinţele zeilor
muşchii picioarelor ei ar fi dus-o până în egipt.
sufletul ei însă, îngheţat sau fript
era al regelui, al lui assurbanipal
cel de dulceaţă, aur şi pumnal.

cana, bibliotecara din ninive, avea ochelari de apă şi ochii albaştri
ea dresa oameni şi odihnea aştrii
şi fusese numită general
peste partea armatei de femei a regelui assurbanipal.
în bibliotecă depozita tăbliţe, dar şi morţii de faimă
şi mai ales dorinţele lor care şi azi mai îngaimă.

mi-a fost frică să mă îndrăgostesc de cana
tăbliţele mele erau grele, cu lupte în ele şi dragoni ar fi plutit veşnic
şi regele m-ar fi pus paznic şi sfetnic
peste ţinuturile de piatră ale bibliotecii.
apusuri la rând ar fi încălzit şi săruturi şi despărţiri

LIBRIS | We know books

în care cana m-ar fi răpus.
mușchii ei argintii, privirea de cer, știința lovitului pietrei
mă ating și azi, deși sunt mort, deși povestesc de dincolo.

războaiele au venit, ea și legiunea de femei au apărat bilbiloteca regelui
au săltat multe tăblițe din gropi, amestecate cu schelete lucitoare
cana striga: sub șaua asta, de astăzi, ce cal este?
săgețile s-au înmulțit, regele nu a mai putut să o apere, mușchii ei frumoși, argintii
s-au topit într-o seară.

și s-a făcut cana galileei.

LIBRIS | We know books

dragostea în vremea corona

a venit vestea, s-a răspândit panica de a fi în viață
noi ne iubim tot cu ce știm noi, cu miraculoasele cuvinte
și cu priviri, cu atingerile electrocutante ale acestei nemărginiri
pe care nu o au florile, nu o au delfinii, nu o au maimuțele.

da, ne îmbolnăvim unii de la alții, este același vechi blestem
ne atingem unii pe alții, ne judecăm unii pe alții
ne dăm afară din spațiul mic în care ne întâlnim
ne mai spunem lucruri cât suntem în viață.

dragostea în vremea corona nu va muri, nu va muri
senzația aceasta sublimă că te-am luat de mână.

ne vindecăm precum florile, delfinii, maimuțele.

LIBRIS | We know books

crima minimă

sunt destul de masiv să strivesc această furnică
și-a spus soldatul
și destul de priceput în a o face
liniuța asta neagră care se plimbă cu viteză egală pe nisip
mă scârbește
când îmi urcă pe pulpă mă sperie, mă face să mă ghemuiesc
încerc să o plesnesc în întunericul fără lună
mă gâdilă în continuare ca o amenințare de moarte
îmi fâstâcește simțurile ca orice insectă în luptă cu un om
lovesc repetat, o simt în continuare undeva mai sus
mă rostogolesc, mă arunc în apa râului dulce, nu văd nimic
bolovani mă lovesc, crengi îmi intră în ochii deschiși larg de noapte
simt cum umblă pe spate din ce în ce mai sus
acum doar mi se pare, apa trebuie că a spălat-o, a omorât-o
nu mai poate fi acolo
urmează cascada, mă prăvălesc, sângele îmi curge cald din urechi
mă gâdilă sub pleoapa dreaptă acum, fața îmi este electrocutată straniu
chiar nu mai știu din ce motiv
poate că monstrul depune o ploaie de ouă
mușc limba, iau revolverul și îl descarc.

LIBRIS | We know books

s-a prăbușit ziua

s-a prăbușit ziua peste soldați, orele s-au lovit ca bilele de biliard pe masa toamnei
cu struguri și
lumină galbenă, așezată pe scări de granit
au început mici hâțâneli de silabe – a-o-a – s-au mișcat un pic florile în glastră,
picior peste picior
apoi a venit cutremurul adevărat, care a scufundat carele de luptă în crevase
a lovit viaductele, a aprins focurile de nestins mai apoi
timpul a căpătat greutate brusc și a căzut cu toată viteza întunericului și a luminii
peste bietele femururi, falangele dragi
au murit prinși în căderi de timp soldați, aghiotanți, cai
mame ale căror copii alergau înnebuniți, prin fuioare de timp și prin case strivite
unde secunde băteau cristalin, cu închideri de pleoape, cu pulsul apelor
din adâncime

armatele s-au fracturat, comandanții au fugit, munții s-au rearanjat
strugurii au fost prinși în târguri sub ziduri căzute
și au îndulcit izvoarele acestei prăbușiri
care a deschis mai mult ochii acestei toamne
în care șesuri întregi și nepăsătoare, pe îndelete, stau la cină...

LIBRIS We know books

de apus

am un ceas cu blond și bronz
cu limbile cafenii
se întoarce când tu nu știi,
se sărută când vei veni.

arată o oră care a fost odată demult
și n-o va mai arăta niciodată
lungă, cu mușchi discret încordați, lată
cu vene șterse, întinse la piele

în care nu încape un asemenea ornitorinc
așa cum vrei tu, să semeni în bietul meu ceas
nu încape girafa asta cu gâtul frânt
și nici această cămilă fără cocoașe, cu o burtă de apă

am un ceas cu blond și bronz
cu limbile cafenii
mi l-am pus pe piept tic-tac
se sărută când vei veni
picioarele lui sunt foarte lungi
buzele lui sunt zemoase
arată o oră târzie

în care oricum nu mai sunt eu, aleargă veverițele în apus
se sparg farfuriile serii
și nu se mai știe.

LIBRIS | We know books

timpul

era un ceas făcut din două ape:
o apă cearșaf și o apă fierăstrău.
zânele mângâiau zonele de timp bune
piticii se ocupau cu timpul rău.
azi așa, cu degetele în cuptor
mâine așa, cu privirile blocate spre cer.
azi așa îl încalecă pe mâine așa
cu o îmbrățișare de giuvaer.
era un ceas făcut din două culpe
a celei prin care nu mai poți sta
și a celei prin care te grăbești să faci ceva
era un ceas – stătea mai mult decât mergea
un vechi meșter de cartier
îl urnea, îl întorcea, îl repara.

LIBRIS We know books

deja toamnă

lumina s-a îmblânzit pe la colțul ochilor și gurii
este deja toamnă, recunoaște
toate aceste statuete chinezești stau să adoarmă
și tu sforăi, tati
și motanul e rupt, e tolănit pe spate și toarce
când nenea noe împletește arce
aerul e cald, pustiu și devreme
așteptăm planeta roz pe planeta roșie s-o cheme
când ploaia cade, ca o prințesă dezlegată din turn
noi îi așteptăm pe marte, pe saturn.

haide vino, vino te rog
din apele mării puțin adânci, care te mângâie pe șale
am o țigară, o bere, un drog
cu care te conving chiar și pe matale.

e toamnă, oamenii latră, câinii vorbesc
e o lumină ruginie, cu care cei de pază orbesc.